

Iskalo Jugoslovanske kmetijske zveze. — Cena 38 Din za celo leto. — Za inozemstvo 60 Din. — Posredniška številka 1 Din. — V inzeratnem delu vsaka drobna vrstica ali njo preost 10 Din.

Izhaj vsake srede ob 6 uri. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu „Domoljuba“, naročnika reklamacije in inzerati pa Upravištvu „Domoljuba“ v Ljubljani, Kaplarjeva ulica št. 6.

Dejanja naj govore!

Zločinski obrekovalci še ne odnehajo.

Zločinsko dejanje, ki ga je izvršilo »Jutro«, ponavlja zadnja številka »Domovine«. Z brezprimerno hudobijo očita poslancem naše stranke odgovornost za umor in pralivanje krvi. Prinaša tudi ono grdo sliko, ki jo je imelo »Jutro«, kjer slika dr. Korošca kot okrvavljenega morilca in spodaj kronanega Zveličarja. Jansen je grdi namen, ki ga imajo ti ljudje. S tem obrekovanjem hočejo zapeljati ljudi in jih odtrgati od dr. Korošca in naše stranke. Če bi se jim to posrečilo, vedo, da bi se potem lahko igrali z našim ljudstvom in ga goljufali ter izjemali po mili volji. Bili so časi, ko je liberalna gospoda odirala kmeta. Tiste čase si žele nazaj. Za to se toliko trudijo, zato tako zmerjajo in obrekujejo.

Veliki mojster vseh liberalcev francoski brezverec Volter jih je učil takole: Krepko obrekuj, nekaj bo že ostalo. Po njegovem nauku torej obrekujejo in lažejo. Upajo, da se bo nekaj prišlo, če tudi jim ljudje od začetka nočejo verjeti. Kdor ne verjame, če se mu pove dvakrat ali trikrat, ta bo verjel, če se mu reče stokrat. Tako mislijo zločinci, ki pišejo v liberalno časopisje.

Kdo so tisti, ki obrekujejo?

Oglejmo si od bližje te ljudi, ki sumničijo, da je Korošec kriv umorov.

Vlada, v kateri je bil dr. Korošec notranji minister, je hotela delati. Nešteto zakonov je bilo pripravljenih, da bi jih sprejela narodna skupščina. Spomnimo le na zakon o kmetijskih zbornicah, na izpremembo zakona o poljedelskih kreditih, na zakon o razdolževanju kmetov itd. Toda liberalna gospoda z radičevci vred ni marala dela. Ti ljudje so živeli in hočejo živeti v politiki samo od vpitja in kritanja. Že pred vojno so zunaj vedno samo vpili: živijo slovenski narod, doma pa so govorili po nemško. Vsakomur, kdor jih je hotel poslušati, so pripovedovali, kako ljubijo slovenski narod, vse njih delo pa je bilo odiranje revnih slojev. Kdor malo po-

zna zgodovino zadnjih 20 let, ta ve, kako so se bali vsake zadrage, hranilnice in posojilnice, vsakega kmetijskega društva in vsake delavske organizacije. Kar je bilo za ljudstvo dobrega, to so sovražili. Prav tako je s temi ljudmi danes. Vpiti znajo, kadar pa je treba prijeti za delo, jih ni nikjer. Toda ti delomrzneži v narodni skupščini tudi drugim niso pustili delati. Z divjaškim kričanjem in zmerjanjem so v narodni skupščini zavrli vsako delo. Noben zakon, ki bi bil v korist ljudstva, ni mogel priti pred skupščino. Raje bi videli tudi vojno z Italijo, kakor pa da bi skupščina delala. Ti vojni hujskači so potem, ko je Črnogorec Račić streljal, hoteli vso državo spraviti v nered in v nemir. Poskusili so z nekakšno revolucijo v Zagrebu. Ker je orožništvo to preprečilo z odločnim nastopom, hujskajo sedaj naprej s svojim krvoločnim pisanjem.

Poznamo pa te ljudi iz preteklih let. Leta 1920. so pri volitvah mnoge zapeljali, da so glasovali za centralizem. Naslednje leto leta 1921. so sami glasovali pod vodstvom Pucelja in Žerjave za sedanjjo ustavo. Nismo še pozabili te gospode, kako je na podlagi te ustave nalagala davke, kako je odirala n. pr. z osebno dohodnino našega kmeta. Ne pozabimo, koliko milijonov slovenskega denarja so uničili razni demokratje s tatvino in goljufijo, ko so propadli denarni zavodi kot n. pr. Slavenska banka. Nikoli ne bodo pozabili sedaj živeči ljudje, kako se je vse treslo pred orjunaškimi bandami, ki so hodile okrog oborožene in ogrožale vsakega poštenega človeka. Te bande so šle v Trbovlje, tam streljale na ljudi in jih naravnost zverinsko in premišljeno morale.

Ti goljufi, ti okrvavljeni trboveljski junaki, ti zapeljivci ljudstva in uničevalci slovenskega gospodarstva, ti so danes tisti, ki očitajo dr. Korošcu umor, ki ga je izvršil Črnogorec Puniša Račić.

Ali more razumen in pošten človek dati kaj na besedo takih zločinskih ljudi, ki hodijo okrog le zaradi tega, ker so imeli moč v rokah, da so ušli zakonu in dolgoletni kazni v temnih ječah. Toda ti

propali ljudje računajo, da se ljudje dajo še vedno slepariti. Z obrekovanjem hočejo priti znova do veljave. Na krvi hočejo splavati na površje.

Kdo je kriv krvi?

V narodni skupščini je ustrelil Račić dva hrvatska poslanca in tri obstrelil. Vsak umor obsojamo in obsodili smo tudi Račičev umor. Prvi, ki je ta umor obsodil, je bil ravno dr. Korošec. Četudi je bil Račić poslanec, ga je dr. Korošec dal prijeti in zapreti.

Tako obsodi pošten človek hudobno dejanje, naj ga izvrši, kdor ga hoče. Naši liberalci pa so proslavljali in še danes proslavljajo morilce, kot je n. pr. Princip, ki je umoril pred 14 leti avstrijskega prestolonaslednika Ferdinanda in njegovo ženo. Temu morilcu, ki je dal povod za strašno svetovno vojno, postavljajo liberalci spomenike in ga slave po knjižgah. Mi pa obsojamo vsakega morilca brez izjeme. Tak je razloček med nami in svobodomislci, ki nočejo poznati, kaj so božje zapovedi.

Jasno je torej, da je kriv umora v narodni skupščini Račić. Ne smemo pa pozabiti, da so radičevci in demokratje tako divje psovali in zmerjali v skupščini, da so tudi oni krivi, da je Račić podivjal in izvršil uboj.

Ne smemo dalje pozabiti, da danes ne bi bilo prepira med Srbi in Hrvati in da se torej ne bi zmerjali v narodni skupščini, če ne bi Pucelj in Žerjav glasovala za ustavo, ki hoče za vso zakonodajo cele države eno samo skupščino.

Poudariti moramo tudi to, da ni nobeden naših poslancev v narodni skupščini nikogar zmerjal in nikomur grozil. Nobeden naših poslancev ni nosil revolverja v narodno skupščino, kot ga je n. pr. Radičev in Pribežević veliki zaveznik dr. Drljevič. Ta je bil eden prvih, ki je v narodni skupščini razkazoval morilno orožje.

Toda zlobnost »naprednjakov« trdi, da je kriv Korošec, ki ni imel pri vsej stvari ničesar zraven. Kako naj bo dr. A.

Korošec kriv, če Račić ne pozna v svoji jezi meje in se izpozabil V narodni skupščini nima notranji minister pravice, da bi komu izmed poslancev vzel orožje. Zamašiti ni mogel ust Račića, ko je divje zmerjal in ni mogel zadržati roke Račiću, ko je streljal.

V narodni skupščini ima vso pravico le predsednik, toda tudi ta ni mogel ustaviti ne Račića ne Račića. Noben naših liberalcev pa ne reče, da je kriv umora predsednik skupščine, vsak vpije o tem, da je kriv umora dr. Korošec, ki nima v skupščini kot minister nobene druge pravice kot vsak poslanec. Zlobnost obrekovalcev je več kot očitna.

Korošcu očitajo dalje, da so bile potem v Zagrebu demonstracije in da so bili pri teh demonstracijah ubiti trije mladi ljudje. Demonstracije so napravili, kot smo že zgoraj rekli, tisti, ki so hoteli nemir in nered. Orožniki in policija so poklicani, da red in mir vzdržijo za vsako ceno. Ali naj bi pustili, da nekaj nahujskanih ljudi napravi revolucijo? Ker so ti nahujskani ljudje zastavili zagrebške ulice in streljali na prožnike, so ti morali z orožjem odgovoriti, da za napravili red. Kdo je torej kriv prelite krvi na zagrebških ulicah? Tisti, ki so nahujskali množico, da dela nered. Sedaj pa hočejo to krivdo naši liberalci pripisati dr. Korošcu. Kako nevarno je bilo v tistih dneh, kaže najbolj velikanska škoda, ki jo ima n. pr. Dalmacija zaradi teh nemirov. V Dalmaciji je bilo tedaj pri morju na tisoče Nemcev in drugih tujcev. Vsi ti so bežali, ker so slišali, da bo v Zagrebu revolucija. Več milijonov ima Dalmacija škode od tega grdega hujskanja radičevskih in demokratičnih listov. Korošec pa je napravil red in mir in tuji danes spet prihajajo v lepo Dalmacijo.

»Domovina« hinavsko sprašuje, ali se ljubezen do bližnjega oznanja s krogami in bajoneti. Mi pa mislimo, da je izkazal dr. Korošec s svojim odločnim nastopom veliko ljubezen do ljudstva, ker je preprečil, da ni prišlo v naši državi do pokoljev, na kar so hujskali ravno liberalni časopisi. Ker se jim je to hujskanje izjalovilo, je jasno, da se na Korošca jeze.

Kako je bilo pod Pribičevičem?

Ne pišemo teh stvari, da bi opravičevali dr. Korošca. Pošten človek že dobro ve, kako je. Pišemo to zaradi tega, da vsak jasno vidi na teh zgledih, kakšni so demokratje in radičevci.

Sicer pa tudi ne smemo pozabiti, da so se zgodili v naši državi nešteti umori, ko je bil notranji minister glavni voditelj radičevcev in samostojnih demokratov Pribičevič. Takrat so umorili celo prejšnjega notranjega ministra Draškoviča. Toda noben naš list ni zapisal, da je Pribičevič zaradi tega morilec. In vendar so bili takrat umori, ko je moral Pribičevič skrbeti za red in mir, na dnevnem redu.

Na Gorenjskem so bili zadnjič ustreljeni trije mladi fantje. Ves okraj je pomiloval prizadete starše. Župan ima v dotičnem kraju skrbeti za red in mir. Toda ali je prišlo komu na misel, da bi za po-

divjanega ubijalca bil odgovoren tamkajšnji župan?

Iz vsega navedenega je razvidno, kako zlobno je obrekovanje, ki ga širijo sedaj po deželi naši nasprotniki zlasti s svojim časopisjem. Osmo božje zapovedi, ki prepoveduje krasti bližnjemu čast, ti zločinci ne poznajo več. Njih obrekovanje pa se ne ustavi niti pred božjimi rečmi. Da bi ljudi lažje prevarali, se poslužujejo celo slike našega s trnjem kronanega Zveličarja. Da bi prikrili svojo krivico, zlorablja najsvetejše stvari naše sv. vere. Strašno je sumničiti koga umora, zločinsko je vsako obrekovanje, toda najpogostejše je samega Boga klicati za pričo svoje hudobije.

Kaj naj storimo?

To se mora maščevati, zakaj vsaki hudobiji sledi kazen. Če nočemo biti sami deležni kazni, moramo pretrgati vsako zvezo z zločinci. Pretrgati moramo vsako zvezo s tistimi, ki zločin hvalijo in odobravaljo. »Domovina« in »Jutro« sramotita s tem pisanjem ves naš rod. Kdor ima kakršnekoli zveze s temi listi, je sokrivec. V isti vrsti stoji danes tudi »Kmetški list«, »Slovenski narod« in »Ponedeljek«, ki to gnusno pisanje podpirajo.

Niso pa dovolj besede, treba je dejanj. Niso dovolj protesti in resolucije, dejansko je treba poskrbeti, da nihče ne podpira zločinske družbe in nikogar, ki se je zločinski družbi zapisal.

Iz zgodovine žerjavovske stranke.

Povej mi, s kom občuješ in povedal ti bom, kdo si, pravi stari naš pregovor. Ker se žerjavovci zadnje dni zopet proglasajo za prijatelje ljudstva, pogledjmo nekoliko v zgodovino te nesrečne stranke.

Takoj ko se je žerjavovska stranka rodila, je pokazala, kaj zna: propadel je nje Agromerkur in z njim čedne vsote ljudskega denarja.

Ko smo dobili novo državo, so žerjavovske hijene se znale vsiliti k vodstvu države in so polnih osem let grizle slovensko meso. Kako pa?

Žerjavovci so zrušili slovensko narodno vladu v Ljubljani in njeno oblast nesli v Belgrad prodajati za enega svojega velikega župana. Poleg tega so žerjavovci izdali slovensko samostojno gospodarstvo, finance in industrijo zato, da so lahko izrabljali nacionalizacije (nemška posestva) za svojo strankarsko blagajno.

Tako je bilo vse prodano, in ker žerjavovci niso mogli več trgovati, so šli v službo. In sicer najgrši posel špijonstva in ovadustva so prevzeli. Zatajili so svoj slovenski narod in kdor je še trdil, da je Slovenec, se je izpostavil nevarnosti, da ga pretepejo, zapro ali ga celo ubijejo.

Ko so žerjavovci imeli moč, je boben pel za davke, rubežni za davke, konkurzi za davke, pretepi radi davkov, uboštvo radi davkov. Čeprav smo takrat največ davkov plačevali, čeprav so slovenski vo-

jaki takrat umirali v mrazu in malariji čeprav smo krvaveli in umirali za državno upravo, smo bili vendar vsi Slovenci državni nevarni element. Tako so nas bical žerjavovski špijoni in ovaduhi.

Ker smo bili protidržaven element nismo smeli ne govoriti ne pisati. Zato se plenili naš tisk: Slovenca, Stražo, Slovenskega gospodarja. Posebno pri srcu jim je bil Domoljub, ki ga niso samo plenili, ampak kratkomalo prepovedali tiskati. Tudi govoriti nismo smeli, saj so nam razganjali shode in zборе.

Naše najboljše župane so žerjavovci odstavljali, ljubljanski občinski svet pa celo trikrat razgnali. Krščanske učitelje so poslali v kamenje in gozdove; uradnike, ki so bili z ljudstvom, pa so pregnali v puščave in malarijo. Vse to so delali, da bi narod poginil in da bi ovaduhi sami ostali.

Že so mislili, da so slovensko ljudstvo popolnoma pritisnili k tlom in šli so na novi posel. V Slovenski in Jadranski banki so začeli uveljavljati nova lastninska načela in so naš narod olajšali za stotine milijonov, ker so mislili, da je vse njihovo. — Gotove orjunaše so v Trbovlje streljat poslali in po ljubljanskih ulicah so se ravbarje in žandarje šli. —

Zadnje dni se je grda žerjavoska muha pritisnila na kožo Radiča, da bi živela še nekaj dni od Radičeve krvi. —

To so žerjavovci in to je njih umazana zgodovina. Ali taki ljudje res še smejo stopiti pred pošteno slovensko ljudstvo?

V Belgradu.

10. julij je pri odločujočih činiteljih minul v razmišljanju, kakšno vladu naj dobimo, da bo na vse kraje prav. Radičevci in žerjavovci zahtevajo nevtralno vladu, to je tako, v kateri bi ne bilo izvoljenih zastopnikov ljudstva, ampak uradniki. Tako izbrana vlada naj bi po mnenju opozicije razpustila skupščino in razpisala nove volitve. Načeloval naj bi vladi general. Ogromna večina poslancev, nedavno izvoljenih zastopnikov ljudstva, se radi ljubeza miru sicer ne protivi gotovim osebnim spremembam v sedanji vladi, zahteva pa, da vlada katerakoli bi bila, dela s parlamentom, ker so na dnevnem redu za prospeh države tako važne stvari, da jih ni mogoče odlagati. V tem smislu so se vršila razna posvetovanja 11. julija.

12. julija je naš modri vladar poveril sestavo nevtralne-delovne vlade enemu najodličnejših jugoslovanskih mož, generalu Hadžiću, ki je 13. julija poklical na razgovor voditelje strank in klubov. — Ta dan se je javil v notranjem ministertvu pri načelniku oddelka za javno varnost neki Momčilo Ivanov (točnega imena še ne vemo) in oddal več strelav na načelnika. nato pa pognal kroglo še sebi v glavo. Gosp. Lazić ni ranjen smrtonovarno, dočim bo napadalec najbrže umrl. Policija je dognala, da je atentator iz Bolgarije, da je živel zadnji čas v Jugoslaviji in da je imel zvezo tudi z gotovimi bolgarskimi in ruskimi izseljenci v Zagrebu. — Upamo, da bomo

NOVIČAR

Somišljenikom!

Dobili smo ogromno število protestov proti krivični pisavi nasprotnega časopisja. Poslali so jih občinski odbori, politične in druge organizacije. To je dokaz, kako misli slovensko ljudstvo o demokraciji in radičevih ter o njih ogabnem boju proti dr. Korošču. Sedaj pa je treba dejanj in spet dejanj, da pomni lažinapredni tisk in njegovi podpiratelji, kdaj so sramotili naš narod in njegovega voditelja.

d Velik tabor slovenskega naroda v žalcu je uspel nad vse pričakovanje dobro. Udeležilo se ga je okrog 10.000 ljudi. Ljudstvo je izjavilo svojo vdanost veri, kralju, narodu in državi in ostro obsodilo podlo gonjo liberalnega časopisja proti SLS in njenemu voditelju dr. Korošču. Obširneje o tem važnem ljudskem shodu bomo poročali prihodnjič.

d Posvetitev pomožnega škofa lavanjskega dr. Ivana Tomažiča se bo izvršila 1. avgusta ob 8 zjutraj v mariborski stolnici.

d Biserne sv. mašo bo obhajal 22. jul. g. Edvard Janžek, bivši dolgoletni župnik v Sv. Marijeti pri Toplicah.

d Podeljeni sta župniji: Trstenik dr. Janku Arnejcu, župniku v Škofji Loki; Stari log pri Kočevju Alojziju Perzu, župniku v Borovcu. — Za župnika pri Devici Mariji v Pušavi je imenovan g. Ignacij Nadrah.

d Službe za cestarje. Ljubljanski obl. odbor razpisuje tri mesta oblastnih cestarjev v cestnem okraju brežiškem. Prošnje je vlagati pri oblastnem odboru najkasneje do 30. julija t. l. Natančnejši pogoji so razvidni v Samoupravi ter v razpisu pri okr. odboru brežiškem in županstvih tamošnjega okoliša.

d Iz Argentine se je vrnil g. župnik A. Mrkun s Homca, ki je pastiroval od decembra meseca pr. leta dalje med tamkajšnjimi izseljenci.

d 450letnico obstoja praznuje 5. avgusta starodavno mesto Višnja gora.

d Dekliško vzgojevališče Marijin dom v Kočevju sprejema deklice v meščansko šolo ter jim nudi pouk in krščansko vzgojo. Poleg šolske izobrazbe dobivajo gojenke tudi zasebno izobrazbo, bodisi v glasbi, jeziki, strojepisu in ženskih ročnih delih.

lahko kmalu in za gotovo doznali, odkod in zakaj napad.

14. julija je poklical general Hadžič strokovnjake iz raznih krajev države, o katerih se misli, da bi bili kot nepristranske osebe dobri za nevtrarno vlado. Vendar je general Hadžič časnikiarjem izjavil, da bo treba še nekaj dni potrpeti. V Beogradu je namreč pozvan naš poslanik v Londonu g. Gjurič, s katerim se hoče general Hadžič na vsak način svetovati o sestavi vlade.

15. in 16. julij nista prinesla v razpletu vladne krize nič posebnega.

V zavodu, ki ima zelo ugodne zdravstvene razmere, vodijo pouk in vzgojo usmiljene sestre. Mesečnina je razmeroma nizka. — Sprejemajo se tudi gojenke za osnovno šolo.

d Javna borza dela v Ljubljani. Delo je na razpolago: moškim: 1 kurjaču, 19 rudarjem, 3 kleparjem, 2 kovačem, 4 kotlarjem, 5 kovinostrugarjem, 2 stavbniškim ključavničarjem, 1 kamnoseku, 3 str. risarjem, 3 mizarjem, 2 kolarjem, 1 lesostrugarju, 1 žagarju za polnojarmenik, 2 strojnikom, 2 kožarjem, 2 usnarjem za kovčke in aktovke, 3 čevljarjem, 1 mlinarju, 2 hlapcem, 1 vodoinštalaterju, 10 pleskarjem, 1 črkoslikarjem, 14 mlinarjem, 15 tesarjem, 20 zidarjem, 1 mlademu kuharju, 15 dninarjem, 18 vajencem; ženskam: 1 špolerici, 3 pletilkam nogavic, 1 kmečki čekli, 2 služkinjam, 1 frizerki, 1 bolničarki, 2 prodajalkam slaščic, 2 delavkam kovinske stroke, 1 kontoristini.

d Nekateri uradniki davkarije, okrajnega glavarstva in sodišča v Črnomlju so pri zadnjih občinskih volitvah na žive in mrtve brusili pete za žerjavovske izdajalce slovenskega naroda. Mi si bomo to zapomnili in svoje delo v bodoče po željah gotovega liberalnega uradništva, ki očividno odklanja v svojih stanovskih vprašanjih pomoč SLS, — tudi uravnali.

d »Učiteljski tovariš« protestira, ker je ministrstvo imenovalo v komisijo za stalno nameščenje učiteljstva v ljubljanski in mariborski oblasti tudi po dva zastopnika šolskih občin, ki ju določi obl. odbor. Doslej so bili v tej komisiji: veliki župan oziroma prosvetni inšpektor, obl. šolski nadzornik, en učitelj osnovne šole in en učitelj meščanske šole. Tudi poslej bodo torej imeli v tej korporaciji učiteljski veččaki večino, zato nam je, ne glede na to, da vsakokratni prosvetni minister ni vezan na sklepe te komisije, protest »Učiteljskega tovariša« neumljiv. Razlagamo si ga edino lahko tako, da hoče učiteljstvo od ljudstva vsemogočih denarnih žrtev, a odklanja vsako tudi najmanjše sodelovanje pri nastavljanju učnih oseb. To postopanje obžalujemo toliko bolj, ker učiteljstvo v novejšem času izjavlja in se tudi trudi, da bi prišlo pri svojem izobraževalnem delu z maso naroda čimbolj v stik. Primerjanje učiteljskega stanu s poštarji, železničarji in drugimi državnimi uradniki ni srečno. Tudi gg. učitelji nam bodo priznali, da je vzgoja šolske mladine čisto nekaj drugega kot služba pri pošti in železnici in da je zato nad vse upravičena zahteva staršev, da imajo pri vzgoji svojih otrok, ki je v veliki, veliki meri odvisna tudi od učiteljeve osebnosti, vsaj nekaj besede.

d Papeški nuncij pri Radiču. V nedeljo, 8. julija, se je kot znano vračal Radič z drugimi ranjenci v Zagreb. Slučajno je potoval z istim vlakom papeški nuncij na belgrajskem dvoru g. Pellegrinetti, ki se je vozil k Plitviškim jezerom, kjer namestila v družbi zagrebskega nadškofa pre-

sije na nočnem nebu in tako tvori celoto.

Slična celota se vidi pri 7 prednostih, katere ima

živeti poletje. Obiskal je pri tej priliki Stjepana Radiča v salonskem vozu in je ostal pri njem v pogovoru pol ure. G. Radič je izjavil svojo zvestobo papežu in g. Pellegrinetti je g. Radiču podelil blagoslov. — Ko je bil g. Radič minister prosvete, je govoril — povodom praznovanja sv. Blaža v Dubrovniku — vse drugače. — Kakor smo veseli Radičeve izjave, pa moramo ostro obsoditi pobožni »Kmetijski list«, ki je te dni ozmerjal mehikanske duhovnike-mučenike z »žegnanimi pijavkami in koblicami« in ki sestane papeškega nuncija z g. Radičem zavija in izrablja po svoje.

d Izvršilno naredbo o odpiranju in zapiranju trgovinskih in obrtnih obratovalnic v ljubljanski oblasti priobčuje »Slovenec« z dne 13. julija 1928 šte. 157. Opozarjamo na to številko podeželske trgovce in obrtnike.

d V Kočevju je bil izvoljen za župana g. Ivan Lončar, pristaš SLS.

d Volitve županov v obmejnih občinah. SLS je vseh obmejnih občinah, kjer so se pred 14 dnevi vršile občinske volitve, dobila svoje župane. V občini Trate pri Čmureku je izvoljen za župana g. Anton Mally, v občini Velka pri Mariji Snežni g. Anton Ploj, v občini Rožengrund pri Sv. Ani Jakob Petek, v občini Dražin vrh Jakob Kukovec in v občini Sladki vrh Ivan Gojnik. Vsi novoizvoljeni župani so odločni pristaši SLS! Tudi v občini Sladki vrh, kjer so po poročilih žerjavovskih listov vladali Nemci, je izvoljen za župana pristaš SLS. — V občini Slatinski dol pri Svečini, kjer se bodo vršile občinske volitve 29. t. m., je vložena samo lista SLS.

d Izločitev Kastva iz ljubljanske oblasti. V smislu sklepa narodne skupščine sta 6. julija prešla okraj in občina Kastav iz področja ljubljanske oblasti. Izločitev iz

ljublanske oblasti in prevzem v primorsko-krajiško oblast se je izvršil v prisotnosti velikega župana ljubljanske oblasti dr. Frana Vodopivca ter velikega župana primorsko-krajiške oblasti Juraja Kučiča v Kastvu. S tem je ljubljanska oblastna skupščina izgubila enega svojega člana, zastopnika kastavskega okraja g. Širolo, ki pridejo pred oblastne skupščine.

d Izenačenje oblastnih davščin. Na pobudo ljubljanskega oblastnega odbora se je vršila 11. julija v Zagrebu skupščina zastopnikov ljubljanske, mariborske, zagrebške, osješke in primorsko-krajiške oblasti, katere predmet je bil razgovor o izenačenju oblastnih davščin, o enotnem načinu pobiranja davščin in o pobiranjih tihoizpustva. Sprejeli so se primerni sklepi, ki pridejo pred oblastne skupščine.

d Fribijemo, da se ne pozabi. Žerjavovska »Domovina« z dne 12. julija 1928 št. 28 piše proti novi, tako potrebni cerkvi Kristusa kralja v Hrastniku. Tudi to žalostno dejstvo naj slovenske katoličane spodbuja, da s tem večjo vneto in požrtvovalnostjo prispevajo za novo hišo božjo. Prizadevajo si pa tudi, da ne bo nobene hiše brez katoliškega časopisa in kupujemo vse svoje potrebščine na deželi in v mestu le pri ljudeh, ki našega katoliškega pokreta ne ovirajo. To bo najboljši in najučinkovitejši odgovor na žerjavovstvo brezbožje, ki v Sloveniji še vedno životari le vsled naše popustljivosti in nezavednosti.

d Sodba o sežiganju mrličev. Tak je naslov važnega članka v nedeljski številki »Slovenca« z dne 15. julija 1928. Čitajte, da boste vedeli, kaj zahteva v tem oziru katoliška cerkev.

d Prodaja tobaka češkoslovaški. Finančno ministrstvo in upravni odbor tobačne režije sta z jugoslovansko monopolno upravo podpisala konvencijo, po kateri bo češkoslovaška šest let dobivala od jugoslovanskega monopola na leto po tri in pol milijona kilogramov tobaka. Pogodba se sme odpovedati eno leto pred potekom.

d Izvoz konjskih kož. V zadnjem času se je pojavilo na domačem trgu večje povpraševanje po konjskih kožah. To povpraševanje prihaja iz inozemstva, predvsem iz češkoslovaške, kamor so v zadnjem času izvažajo velike množine konjskih kož. Cene so 190 do 200 dinarjev za kožo v dolžini 220 cm.

d Pozor rudarji-godbeniki. Društvo Sv. Barbare v Brunsumu na Holandskem preskrbi osim rudarjem delo. Pogoji so sledeči: 1. Biti morajo večji godbe na pihala in ne smejo biti starejši kot 36 let. Priglasiti se je treba do 15. avgusta na društvo Sv. Barbare, Gregorius-Pluin No. 42, Brunsum, Limburg, Holland.

d Ali so imeli »Koroščevi žandarji« lovske puške. »Domovina« poroča, da je prišel k zdravniku v Trbovljah rudniški delavec Ignacij V. ter prosil zdravniške pomoči, češ, da je bil iz lovske puške obstreljen. Priznal je, da se je udeležil znanih demonstracij v Zagrebu.

d Zrakoplovna črta Belgrad—Zagreb bo podaljšana do Maribora. Ker bodo v Mariboru pristajali tudi aeroplani, ki vo-

zijo med Dunajem in Rimom, bi bila na ta način naša država zvezana z zunanjim svetom tudi potom zrakoplovnih mednarodnih prometnih črt.

d Pogrebne stroške za pokojnima poslancema P. Radičem in dr. Basaričkom v znesku 54.490 Din je plačala zagrebška mestna občina.

d Kam je pripeljal Pucelj slovenske samostojneže. Le poslušajte podeželani, kaj pravi »Kmeti list«. Med drugim piše takole: »V Sloveniji ni več samostojnih kmetov. — Slovenska kmečka stranka je s Hrvaško kmetosko stranko (z radičevci) tako tesno zvezana, da ju ni več mogoče ločiti.« — Kaj se torej to pravi? To se pravi: zato, da bo g. Pucelj v vsakem slučaju še lahko poslanec, bi morali slovenski kmetje zgubiti svojo gospodarsko in politično samostojnost in zlezi v puceljski torbi pod radičevsko državo. Tega seveda SLS ne bo nikdar dopustila, zato pa pošteni ljudje, kolikor vas je še pri pokvarjeni slovenski gospodi, pravočasno proč od tistih, ki hočejo da bo slovensko ljudstvo in zlasti slovenski kmet suženj radičevskih vladodržcev!

d Črevljarski mojstri so te dni na zborovanju v Belgradu zahtevali, da naša država omeji uvoz čevljev iz tujih držav in zniža carine na uvoz surovega materiala, ker bo sicer naša črevljarska obrt polagoma propadla.

d Cene perutnini v Belgradu. Mlade kokoši 15—16 Din, piščanci 18 do 20 Din za kg. 100 jajc stane 75—95 Din.

d Nova pšenica. Pretekli teden je neka tvrdka v Somboru odpravila prvo pošiljatev novega žita iz Vojvodine. Odposlala je štiri vagone pšenice na Češkoslovaško.

d Redek pojav na morju. Okrog Velikega Lošinja v Dalmaciji je nedavno dvignil zračni vrtnec 100 m visok in 20 m debel steber vode. Bilo je strašno šumenje in bučanje. Ker ni bilo v bližini ne čolna ne parnika, posebne nesreče ni bilo.

d Nove cigare bo dala v promet monopolna uprava meseca septembra. Imenovale se bodo »Flor de Havana« in »Perla la Cuba«. Prve bodo prodajali po 8, druge po 7 Din kos. Teh pa mi berači ne bomo kadili, če ne bodo en meter dolge.

d Mehikanskega Callesa hoče posnemati »Kmeti list«. Te dni je zagrozil, — »Kmeti list« namreč, — kaj bo, ko dobi samostojna pokvarjena gospoda moč v roke. Zapisal je: »Močan pohod naših kmečkih čet bo zrušil vse tiste, ki nas ovirajo in prvi bo zaplesal slovenski klerikalizem (pravilno katolištvo), katerega se bo nagnalo v farovže in kloštre.« Da misli glasilo slovenskih radičevcev resno, vidimo tudi iz zadnje številke »Kmetkega lista«, v katerem že hoče g. — lj (Pucelj?) ukazovati duhovnikom, kdaj in za kom morajo brati črne sv. maše. Ta gospod — lj bržčas meni, da se črna maša plača, pa je vse dobro. Ni tako, posebno tečaj ne, kadar hočejo zaščitniki mehikanskih brezvercev izrabljati celo božjo službo v svoje grde politične in protiverske cilje.

d Trgovino so okradli. V trgovino Leona Rateja pri Sv. Juriju v Slovenskih goricah so pred dnevi vlomili neznani ta-

tovi in odnesli veliko množino manufakturnega blaga, oblačil, živil in 1300 Din gotovine. Ratej trpi 20.350 Din škode. Vlomilci so vdrli v trgovino ponoči skozi okno.

d Požar. V Smolenji vasi pri Novem mestu je pogorel kozolec Antona Seničarja, napolnjen z ržjo in pšenico. Škode okrog 9000 Din, posestnik je bil zavarovan le za — 400 Din.

d Padla je z lestve in si razbila glavo. V Osijeku so jutraj našli na vrtu Ane Rišicki mrtvo 64letno Ano Zittel, ki je stanovala v sosedni hiši. Policijska komisija je ugotovila, da je Zittelova jutraj preskočila ograjo vrta in trgala z drevesa marelice. Pri tem je padla z lestve na tla in si razbila glavo. Pri njej so našli vrečico s 30 marelicami.

d Streljati je hotel ptico, a je smrtno zadel sebe. V vasi Petrovcu pri Vinkovcih se je pripetila pretekli teden smrtna nesreča, katere žrtev je bil 51letni gozdar Kovačević. Bil je nameščen na posestvu grofa Elza. Naprosil je kočijaža, naj mu z vozom prepelje žito domov. Po poti grede se je vsedel na voz, ko pa je videl v gozdu neko ptico, je prosil kočijaža, naj hitreje požene, kar je ta tudi napravil. Kovačević je napol petelina pri puški, ko pa se je voz pognal dalje, se je puška sprožila in strel je zadel Kovačevića v ključnico. Ostal je še pri zavesti ter si je doma sam izpral rano, nakar so ga prepeljali v bolnišnico, kjer je ponoči umrl.

d Od bika zabodena do smrti. Pastir Ivan Dušanič iz vasi Mrdoviča pri Vinkovcih je te dni prignal svojo čedo domov. Čakala ga je doma žena Marija, ki je odprla čedi vrata v hlev. Tu se je bik zakadil v ženo in jo smrtno ranil. Prepeljali so jo v bolnico, kjer pa je jutraj že umrla.

d Delavca povozil vlak. V bližini Osjeka je te dni našel neki železničar ob progi strahovito razmrčvarjeno truplo neznanega moškega. Policija je ugotovila, da je to 26letni delavec Franjo Volarič, ki je bil uslužben pri nekem špediterju v Osi-

Najboljše, najprijetnejše, najzanesljivejše

sredstvo za čiščenje ZELODCA in ČREV za OTROKE in ODRASLE je:

PRAŠEK

MAGNA
PURGA

Ako redno jemljete po vsakem obroku na pravi način v pol čaše vode prašek MAGNA. Vam pospešuje prebavo in preprečuje trdovratno ZAPRTJE.

ODSTRANJUJE

preobilno kislino v želodcu, neprijeten duh iz ust, pehanje, vžigovanje, gorečico.

ZDRAVI

katar ZELODCA, katar ČREV, boleznj JETER, krče v želodcu, hemeroide, tvore v želodcu.

Dobite ga v vseh lekarnah: 1 zavoje s točnim navodilom 4 Din ali naročite na naslov: LABORATORIJ »ALGA«, SUSAK, Tvrniška ulica št. 45 in priložite pismo 10 Din v znakmah za 2 zavoja.

Verujte, če se Vam pové,

da je vsaka gospodinja
napravila najboljšo iz-
kušnjo, če je polzku-
šala, da

ŽENSKA HVALA

preko noči raztopi ne-
snago. Zjutraj je naj-
bolje, če se za čisto
kratko kuhanje perila
vzame

Schichtovo Terpentin milo

jeku. Prejšnji večer je pil v neki osiješki gostilni in je pozno zvečer krenil ob progi domov. Volarič je šel najbrže tik ob tračnicah, tako, da ga je vlak zadel od zadaj, vrgel na tir in povozil. Pri padcu je Volariču počila lobanja in so mu izstopili možgani.

d »Ko sem bila mlada, bi bili prišli!« Te dni so napravili belgrajski časnikarji izlet v vas Vrbice pri Arandjelovcu, ker so slišali, da tam živi najstarejša zakonska dvojica v naši državi in so hoteli na licu mesta ugotoviti, če je to res. In res so našli tam obdano od številnih vnukov in pravnukov zakonsko dvojico Dimitrija in Zivana Filipovič. Dimitrij je 110 let star, Zivana pa 107 let. Oba še pomnita zgodovinske osebe, kakor Miloša Obrenoviča, kneza Mihajla in starega očeta sedanjega kralja, kneza Aleksandra Karađorđjeviča. Mož je povedal, da žganja ni nikoli pil, pač pa vino, vendar pa je še to opustil zadnjih trideset let. Bil je takoj pripravljen, ko so ga hoteli časnikarji fotografirati, toda žena se je branila: »Oh, zdaj pridete! Pred devetdesetimi leti bi prišli, ko sem bila še mlada in lepa...« Končno se je tudi ona dala fotografirati.

d Iščejo se nasledniki nekega Martina Zgonca, rodom Slovenca, ki je utonil dne 1. julija 1921 v reki Ohio blizu mesta Wheeling W. Va. Pozivljajo se vsi oni, kateri vedo za kakšne podatke od pokojnika ali od njegovih sorodnikov, naj te sporočijo izseljenškemu komisarijatu v Zagrebu, Kameniška ul. 15.

d Predsednik Društva sv. Barbare, g. Anton Marn, v Essen Borbecku v Nemčiji, nam je poslal daljši opis praznova-

nja 30letnice tega društva, ki se je ršila dne 28. junija. V tem dopisu se med drugim imenoma prav iskreno zahvaljuje vsem, ki so na ta ali oni način sodelovali pri lepo uspeli slavnosti.

d Slabokrvnim se nudi sedaj naravna prilika za naglo ozdravljenje, ker so to najboljši meseci za okrepitev krvi z »Energinom«, železnatim kina-vinom. Za ozdravljenje in ojačenje krvi pri odraslih in otrocih zadoščajo tri velike steklenice. Dobiva se v vseh lekarnah. Ena velika steklenica s točnim navodilom 40 Din, tri steklen. »Energina« železnatega kina-vina po pošti za 128 Din razpošilja Laboratorij »Alga«, Sušak.

d Vojna škoda (ratna šteta), srbski rdeči križ in druge srečke. Vsi, ki imajo te papirje, dobe brezplačno važna pojasnila. Znamko za odgovor! Javite se na naslov: Dr. Ivan Černe, gospodarska pisarna, Ljubljana, Miklošičeva cesta 6.

d Prezgodnje staranje žen je često posledica prevelikih naporov pri pranju. Vsled tega je milijone žen z veseljem seglo po pripomočku, ki je z iznajdbo zajamčeno neškodljivega samodelujočega pralnega sredstva »Persil« znatno zmanjšal delo na dan pranja.

d Pri glavobolu, omotici, šumenju v ušesih, slabem spanju, slabem razpoloženju, razdražljivosti, posezite takoj po staropreizkušeni »Franz-Josef« grenčici. Poročila višjih zdravnikov v bolnicah za želodčne in črevesne bolezni naglašajo, da je »Franz Josef« voda posebno izborna učinkujoče naravno odvajalno sredstvo. Dobiva se v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Šmarna gora je dobila nove zvonove.

Na sopraznik Marijinega obiskovanja dne 2. t. m. so bili prepeljani novovliti šmarnogorski zvonovi iz zvonarne v Št. Vidu nad Ljubljano na svoje novo mesto na Šmarno goro. Že ob treh zjutraj so slovesno pritrkovali šentviški zvonovi k velike-mu prazniku. Po sv. maši v dekanjski cerkvi so se že pred 5. uro pričela zbirati številna gasilna društva iz Št. Vida in okolice ter domači in okoliški župljani z vprežno živino in kmalu po 5. uri se je začel pomikati slavnostni sprevod lepo okrašenih zvonov izpred tovarne proti Tacnu.

Na delu spreveda je korakala gasilska godba iz Vodice, ki je med potjo in na Šmarni gori zaigrala več prav lepih komadov in zelo povzdignila slovesnost. Nato je sedem parov konj šentviških gospodarjev peljalo veliki zvon Kristusa Kralja. Drugi, Marijin zvon, so peljali vodiški župljani, tretjega in četrtega pa smleški in šmartenski. Vmes pa so se vozila na svojih vozeh, pa tudi peš korakala gasilna društva. Sprevod je v Št. Vidu in v drugih vaseh obkrožal gost špalir občinstva. V Tacnu je tokraj mosta pozdravil zvonove prvi slavalok, takoj onstran pa drugi. Tu so jih pozdravili tudi prvi streli iz možnarjev. Od tu je sprevod krenil skozi Pirniče in Vikrče proti Zavrhu. Povsod, v vsaki vasi po več slavalokov — skupno smo jih našteali nad deset — ki so pozdravljali zvonove in jim izražali željo, naj jih nikdar več kruta vojna ne pobere in prelije v topove.

Ob sedmih pa so pričeli voziti zvonove v hrib: najprej najmanjšega, za njim dru-

gega. Kljub hudi strmini je potekla vožnja teh dveh zvonov brez posebnih težav in v dobri uri prispela na vrh in takoj v zvonik. Mnogo več truda je zahteval tretji zvon, ki ga je prvotno vleklo šest parov konj. Toda radi ostrih ovinkov ni moglo vleči vseh šest parov hkrati; zato so jih pet izpregli, voz pa so z vrvmi pomagali vleči gasilci. Šlo je brez nezgod in ob 10 je bil zvon na svojem mestu.

Največ težav pa je seveda povzročal zadnji, veliki zvon, saj je težji kot vsi ostali trije. (Težo zvona z vozom vred so cenili na 5000 kg.) Na pomoč so mu morala priti vsa gasilska društva in veliko število moških iz okolice, ki so večidel sami, brez vprege z vrvmi vlekli voz z velikim zvonom. Tudi ženske so pridno pomagale. Voz je vleklo po hribu navzgor nad 800 moških. Na vrh je prispel še pred enajsto uro, nakar so strokovnjaki iz zvonarne takoj pričeli s pripravami za dvig v zvonik, tako da je bil tudi ta zvon že predpoldne v zvoniku.

Velikemu trudu številnih gasilcev, ki so požrtvovalno sodelovali pri prevozu, kakor tudi drugim okoličanom gre največja zahvala, da so zvonovi brez vsake nezgode in pa razmeroma v tako kratkem času dospeli na vrh.

Redka slovesnost in pa krasen dan sta privabila na Šmarno goro stotine občinstva, ki je deloma spremljalo zvonove pri vožnji, še v večji meri pa na vrhu nestrpnost pričakovalo prihoda zvonov. Z veliko nestrpnostjo pa je opazovalo tudi dviganje zvonov v zvonik. Upravičeno se je vse oddahnilo, ko se je dvignil zadnji zvon v široko zvonikovo lino; zakaj zvonovi so v zvoniku in zopet bodo glasili slavo Marijino iz šmarnogorskih lin.

Sedaj se na Šmarni gori dokončavajo še potrebna dela v zvoniku in pri kapelici in v nekaj dneh bo vse pripravljeno za veliki Marijin dan 15. avgusta, ko bodo presvetli gosp. knezoško slovesno v zvoniku posvetili nove zvonove v čast šmarnogorski Kraljici in veselje slovenskega katoliškega ljudstva, ki bo ta dan iz vseh delov Slovenije prihitelo poveljati redko marijansko slavlje.

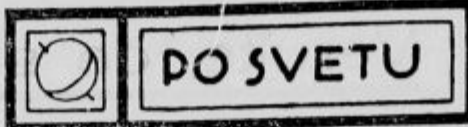
PREKLIC! Podpisana preklicujem, kar sem obdolžila Valentina Malavašiča, poštarja iz Št. Jošta, da je odpečatil moje pismo in isto dal v drugo kuverto ter sam napisal moj naslov. Valentinu Malavašiču se lepo zahvaljujem, da je odstopil od tožbe. Bernarda Slovša, Butanjeva 27.

Ne gujte Vaš najlepši kras.

Vaše lase! Toda s popolno zanesljivim in preizkušenim sredstvom za lase s pomado Ane Cilag. Cilag-pomada se rabi že nad 50 let po celem svetu pri milijonih ljudi z najboljšim uspehom, pomagala bo tudi vam. Veliki lonček 60 Din, dvojni lonček 90 Din. K temu je potreben specialni šampon za 20 umivanje glave 25 Din. Poština posebej. Naslavljajte svoje naročilo točno: „AURORA“ odd. 7, Novi sad, Železniška 47

Pozor zastopniki srečk na obroke! Popolnoma novi najboljši pogoji!

Pišite v lastnem interesu pod šifro »Beskonkurenčna zarada 367-1« na Interreklam d. d., Zagreb, Maravska 28.

Katoliška cerkev.

s Na Škotskem molijo za Mehiko. Škotski škofje so poslali vsem svojim župnijam poslanico, s katero pozivajo vernike, da opravljajo molitvene ure proti preganjanju v Mehiki. Pri vseh sv. mašah do konca leta 1928. naj se moli v ta namen. Vernikom polagajo škofje na srce, da se spominjajo strašnega preganjanja vere in Cerkve v Mehiki v molitvah in pri prejemanju svetega zakramenta vse dotlej, da postane Cerkve svobodna.

s Razno. 20. julija je minulo 25 let, odkar je na veke zatisnil oči veliki papež Leon XIII. — Spise znanega italijanskega pisatelja Gabriela D' Annunzija je sveta stolica obsodila kot protiverske in nepravne, ki jih katoličan ne sme naročati in čitati.

Italija.

s Finančni položaj Italije. Neki ugleden finančnik v Parizu je izjavil, da je italijanski finančni minister odstopil zaradi težke finančne krize, v katero je zašla dežela. Proračun za leto 1927/28 je izkazal izgube ene in pol milijarde lir. Državni dohodki v Italiji so vsak mesec za sto milijonov lir nižji. Italija se razentega nahaja v takem položaju in ima take obveznosti, da ji je le težko dobiti nova posojila v inozemstvu, in je celo vprašanje, je-li bi jih sploh dobila.

s Razno. V Vrhpolju pri Vipavi je pogorel hlev Jožetu Rasporu. To je letos že drugi požar v tej vasi. — Trg Vipava dobi vodovod. Vodo bodo zajeli nad Vrhpoljem. — V hiši gozdarja Velikonje v Lokvah je eksplodirala večja množina dinamita. Cela vas se je stresla in razbilo se je okrog 700 šip. — Cvetlični dan, ki je bil organiziran v korist društva za pobijanje jetike, je dal na Goriškem nad 44 tisoč lir. — V Črnem vrhu nad Idrijo je bil odstavljen prejšnji občinski načelnik domačin Požnel in zamenjan z Italijanom. Novo župnišče, dvonadstropna stavba, bo kmalu pod streho. Letoviščarji so začeli prihajati, vendar v Črnem vrhu primanjkuje dobre pitne vode, ker zemlja tu propuša vso padavino. — V Sv. Križu pri Tomaju je uničil požar hišo Andreja Mržeta ter senik in skedenj posestnika Franca Starca. — V Vipavski dolini vsak dan željno pričakujejo dežja, pa ga ni. Vedno večja je suša. Fižol je za letos že uničen. Kmalu bo ravno tako s krompirjem. Koruza se zavija. Trta dela sicer še dobro in kaže izdatno letino, vendar bi ji malo dežja koristilo. — V Trnovem pri Ilirski Bistrici so priredile dekleta Marijine družbe igri »Roža med trnjem« in »Škof zelja«.

Amerika.

s Razno. V Clevelandu so umrli: Marija Starc, doma iz Osolnika, fara Semič na Dolenjskem; Pavlina Lever iz vasi Bregarje, fara Hrušica. — V Cleveland je došla v

drugi polovici junija 74letna g. Marija Rus iz Loškega potoka, ki hoče preživeti ostale dni življenja v Ameriki v krogu svojih hčera, zetov in vnukov. — V Chikagu nameravajo zgraditi veliko telovadnico (stadion) za razne igre. Sedežev bo za 45.000 gledavcev. — Nad 12.000 vernikov se je udeležilo v Clevelandu vsakoletne procesije sv. Rešnjega Telesa. — Na katoliškem kolegiju sv. Vincencija v Latrobe, Pa., bodo letošnjo jesen uvedli posebni pouk v zrakoplovstvu.

Drobne novice.

Državno zavarovalnico proti nezgodam bodo ustanovili na Češkoslovaškem.

V zadnjih šestih mesecih je bilo v Nemčiji 4416 konkurzov. (Lani v istem času 2899.)

V Turčiji bodo uvedli nedeljski počitek.

Pri požaru tevarne za blago v Glasgowu na Angleškem je zgorelo 26 delavk.

150 cerkvenih in narodnih praznikov praznujejo letno v Romuniji.

22 tisoč društev je na Dunaju. Torej pride že na 90 prebivalcev eno društvo.

Zlata v vrednosti 257 milijonov dolarjev je prejela Francija iz Amerike od septembra 1927 dalje.

Kancelar Seipel je izjavil, naj se tirolski Nemci s svojimi pritožbami obračajo v — Rim.

Na gumbe tujega izvora so vpeljali na Angleškem 33 1/2 odstotno carino. Prizadeči se čutijo zlasti Čehi.

4500 katolikov je dalo v Mehiki tekono enega leta življenje za svobodo vere in Cerkve.

Kitajski komunisti so samo v mestu Fušum zaprli 6000 katoličanov.

Kinogledališča v Ameriki obišče povprečno na teden 250 milijonov oseb.

V 43 urah 40 minutah te pripelje vlak iz Belgrada v London.

Med fašisti je vpisanih ta čas v Italiji 2 milijona 200 tisoč moških, žena in otrok.

Za odpravo smrtnih kazni se potegujejo v Nemčiji. Je bilo namreč usmrčenih že več nedolžnih.

Letos je minulo 40 let odkar je postal Vilhelm nemški cesar.

5 milijonov dolarjev je daroval neimenuvani vseučilišču v Charlottesville v Ameriki.

Nad 29.000 stoletnih starčkov je v Rusiji; med temi 12.340 moškega in 17.158 ženskega spola.

Strelna je udarila v znanega mehiškega letalca Carranca, ko se je dvignil v zrak. Je mrtev.

Smodnik se je vnel v smodnišnici Hosloch v Nemčiji. Trije mrtvi, 20 ranjenih.

Amundsen, ki je šel Nobilu na pomoč, še niso našli.

Varnostne priprave proti komunističnemu »rdečemu dnevu« na Češkem, so veljale to državo nad 3 milijone Din.

Parnik s 300 potniki se je potopil v Tihem oceanu.

Pogajanja med Češkoslovaško in Jugoslavijo so zopet preložili, ker se pogajanja med Jugoslavijo in Avstrijo še niso mogla zaključiti.

General Nobile bo degradiran.

Franc Jaklič:

Zadnji trenotki Toneta Krivanoga.

(Odlomek iz povesti »Škocjanski gospod«.)

Bilo je že v drugem tednu, kar je bil gospod župnik šel iz fare in v župnišču je bilo vse pripravljeno za selitev. Šolnik je imel veliko dela in skrbi, da je vse uredil. Sotrudnikov mu tedaj ni bilo treba iskati, prišli so kar sami; vsi bi bili radi pomagali.

Tedaj je pa pripokalo skozi Medvedico in mimo Glažarja. Bili so gorenjski vozniki z močnimi konji v komatih, okrašenih s kožuhovino in svetlimi talerčki. Tudi vozove so imeli večje kakor Škocjanci.

Kdor je videl voznike ali je slišal pokanje in glasno pogovarjanje iz voza do veza, je vedel, kdo so in kam so namenjeni. In kdor je le utegnil, je šel pogledat na Staro Apno, kjer se bo nakladalo blago in šlo za gospodom, ki je šel, kdovekam. Morda se bodo izdali vozniki, ako jih bo kdo vprašal. Morda bo treba kaj privzdigniti in poprijeti, ko se bo vzdigovalo na vozove. Videlo se bo vse pohištvo, ki so ga imeli gospod v sobah, kjer je bilo še lepše kakor v cerkvi.

Vse to je mikalo ljudi in še predno so začeli nakladati, je mrgolelo ljudi okrog župnišča. Največ je bilo seveda otrok, pa tudi moških ni manjkalo, zlasti pa ženske ne. Iz bližnjih vasi so bile najbrž prišle vse.

Možje so bili bolj redkobesedni. Poznalo se jim je, da jim obremenjena vest ne pusti razmahniti se v besedo.

Ženske so pa imele kmalu vse srce na jeziku. Razgovori, ki so nastali med dvema, so bili kmalu splošni in ni bilo nobene skrivnosti več. Spoznali so, da so vse enih misli; zato so vpile enodušno, vsevprek:

»Ste videli? Gospoda so nam požrl!«

»Tak gospod, pa so šli z jezo od nas.«

»Z grdo so šli! Sami smo jih pregnali.«

»O bo že kazen prišla! O, saj smo jo zaslužili!«

»Gospoda nismo ubogali!«

In tako je šlo brez konca in kraja v veliko zadoščenje šolnikovo, ki je tam nadzoroval, kako se pohištvo prenaša in naklada.

Kadarkoli je pa vpitje prenehalo, da je upal spraviti svoj glas do veljave, je pa šolnik zavpil:

»Sramota za ves Škocjan. Gospod je moral pobegniti, da ni od gladu umrl. Sramota! Enega zaznamovanca so hodili poslušat, ki jim je lagal, fajmoštrove besede so pa zavrgli in mu kazali hrbet, kadar jih je vabil.«

»Res je! Res je!« so zagnale ženske še bolj razvnete. Lahko nas je sram, ki imamo take dedce.«

Medtem pa je prihajal po pešpoti čez nadarbinski svet Tone Krivanoga. Dokler je bil Albrecht v Škocjanu, ni nikdar stopil na nadarbinsko po dnevi, zakaj ni se hotel pokazati in srečati z župnikom. Zdaj pa Albrehta ni bilo več in zato je šel brez

Vam mladim gospem je dobro!

Mi smo se še morale mučiti s perilom, ker še ni bilo Persil-a! Sicer se tudi danes še niso vse od nas starih popolnoma priučile Persilu in vendar je tako prepričevalno, če se enkrat brez predsodka in pravilno poskusi.

S Persil-om prati pomeni polovico manj dela, perilo pa ne more biti lepše!

Gospe, perite s Persil-om!

skrbi. Pognala ga je bila radovednost. Videti je hotel odpravljanje župnikovih reči, videti voznike in vozove in škocjanske ljudi, ki so bili tam. Vse to je hotel videti in uživati slast, ki napolnjuje zmagovalca po doseženem uspehu.

Zavedal se je, da bi bil Albrecht še v Škocjanu, ako bi njega ne bilo. Pa četudi je župnik svaril in opominjal farane, je vendar on sukal Škocjance tako, da jih je zasukal popolnoma od župnika.

»Glažar! Zdaj vidiš, kaj sem jaz in kaj premorem. Jaz sem tisti, ki je odprl oči Škocjancem in jim možgane opral.«

Tako se je bahal Tone Krivanoga, ko se je pri Glažarju nalival z najcenejšim, da bi dostojno proslavil zmago in bi si okrepil život, ki je že klecal, ako ni bil zakurjen.

Ko je bil že toliko podprt, da ni čutil slabosti in se je bila beseda razmahnila, je pa šel.

Ker je bilo pred župniščem vse zaposlene z delom, so ga opazili šele, ko je prišel prav zraven in se je razlegnil njegov hudobni zasmeh:

»Pospravljate, hahaha! Žoharja smo

pregnali, zdaj se mora pa še luknja pomesti, hahaha!«

Vsi so strmeli, ker ga niso pričakovali. Med ženskami so se slišali glasovi nevolje.

Ko ga je šolnik spoznal, je pa zavrelo po njem, da je sunil na vsa prsa:

»Zaznamovanec! Rogači!«

Zabolele so ga vse batine, ki jih je bil prestregel usodnega večera pri Glažarju, vsa bridkost, ki jo je doživel njegov prijatelj mu je stopila živo pred oči in zavedel se je lastne bridkosti, ki ga je zadela.

»Hahaha!«

Roganje zaznamovanega ga je še bolj razburilo in je iskal prave besede, ki bi kaj izdala. Komaj jo je našel.

»Ta je pregnal našega gospoda! Ta!« Vrišč med ženskami je postal večji, da je Krivanoga komaj prodril:

»Jaz sem ga, ja! Enega sem že, ti pa tudi cape poveži. Hahaha!«

Surova odkritosrčnost je vse osupnila. Šolniku se je pa zdelo, da mu je prodrlo jeklo v prsa. Njegova žena, ki je grozljivo razumela, je jeknila od strahu in zajokala.

(Dalje prih.)

PO DOMOVINI

ŽIRI.

V nedeljo dne 1. julija se je vršila v šolskih prostorih razstava plemenitih, risarskih ter deških in ženskih ročnih del državne osnovne šole. Razstavi so bila priključena tudi dela tuk. obrtniških vajencev, ki so jih izdelali za pomočniško skušnjo, ki se je vršila isti dan in risarski ter pismeni izdelki obrtno-nadaljevalne šole. Razstavljeni so bili dalje tudi izdelki tukajšnje šipkarske šole. Razstava je bila skrbno urejena, je nudila res lepo in pestro sliko vzorno izdelanih praktičnih predmetov ter so nekateri učenci in učenke pokazali svojo izredno nadarjenost. Razstavo je posetilo nad 1000 oseb in se obiskovalci niso mogli načuditi lepi izvedbi in dovršenosti posameznih izdelkov. Prireditelj je bila v vsakem oziru zelo lepa, za kar gre predvsem hvala šolskemu upravitelju g. Hribniku ter častno priznanje delavnim učiteljem in učiteljicam. Zelim samo, da se taka razstava vsako leto priredi in tako pogloblja zvezo med šolo in domom.

DOLENJSKI POTNIK.

Novomeški občinski odbor je imel dne 6. julija sejo. Med drugim se je obravnavalo tudi o potrditvi nakupa hiše št. 130 in 131 na Florjanovem trgu, bivša orodjarna in pečnice, ki ju je zdražila ga. Pickova za stavbeno zadrugo »Prosvetni dom«. Naši občinski odborniki so se odločno potegnili za to, da se prizna za lastnika obeh hiš stavbna zadruga »Prosvetni dom«, ki ima namen dati zavetišče našim katoliškim organizacijam. Liberalni občinski odborniki so se temu protivili. Predvsem je ugovarjal temu trgovec Edmund Kastelic iz Kandije. Temu se je pridružil tudi nadučitelj Matko, trgovec Jože Pavlič in lesni trgovec Anton Petrič, ki je bil izvoljen na listi novomeških »radikalov«. Pri glasovanju so novomeški liberalci preglasovali naših sedem občinskih odbornikov, tako da bo kot lastnica teh dveh hiš prepisana ga. Pickova. Novomeški »radikalci in žerjavci so pokazali, koliko jim je za prosveto našega ljudstva. Nimajo pravice,

da bi se širokoustili, kako skrbni so za povzdigo ljudske prosvete. Naše kmečko ljudstvo, ki že davno pozna novomeške liberalne občinske može, jih je ob tej priliki lahko še bolj dobro spoznalo. Pri tej seji je tudi obš. svetovalec, lesni trgovec Petrič napadel klub SLS z belgrajskimi dogodki. Proti temu je klub odločno protestiral. »Radikalci Petrič je brčkone pozabil, da Puniša Račič ni bil izvoljen na listi SLS in je tako vsekakor samega sebe po zobeh. Tudi iz tega slučaja vidimo, kako liberalni in samostojni nasprotniki trosijo neprestano laži o belgrajskih dogodkih, ko vane za nje krivdo na SLS. Take laži zlasti razširjajo po prečenski fari gotovi priganjači žerjavove in Puceljeve stranke. Naši možje, fantje in ženske naj takim hujšakem pokažejo vrata in laži takoj naznanijo našim zaupnikom. Hujšakem je treba zavezati jezik, da si bodo enkrat za vselej premislili nesramno lagati in hujskati. Kakor sem že tolikokrat povdarjal, povdarjam tudi danes: držimo se zlasti gesla »Svoji k svojim in ne podpiramo nasprotnih hujšakov, ki se redijo od naših žuljev, v zahvalo blati jo zaslužne in delavne voditelje naše stranke. Predvsem pa neumorno razširjamo naše časopise in napovedimo neizprosno boj žerjavovski in puceljski divjaški pisariji.

LOKA PRI ZIDANEM MOSTU.

Tukajšna krajevna organizacija SLS sklicuje za nedeljo, dne 22. julija takoj po prvi sv. maši v društveni sobi izredni občni zbor z edinim dnevnim redom: proglasitev kandidatov za občinske odbornike. Somišljeniki pridite!

ZAGORJE-KONTREDEŽ.

Volilci SLS v nedeljo 22. julija pojdite pa gotovo vsi voliti! Vsa zavedena somišljenik naj iz svoje okolice spravi še omahljivce na volišče. Volišče se odpre ob 8 zjutraj in zapre ob 5 pop. Volite vsi že dopoldne; kogar namreč že dopoldne

ne bo voliti, bomo poslali po njega. Skrinjica SLS je v Zagorju tretja, v Kotredežu tudi tretja. Kakor nekdanj zoper Turke, s tako odločnostjo je treba iti danes v boj zoper žerjavovce in njih priveske.

ST. VID PRI LJUBLJANI.

Dne 5. avgusta proslavi naše gasilno društvo štridesetletnico. Ob 5 zjutraj bo budnica, ob 7 sprejem bratskih društev na kolodvoru, ob 8 koncert na prostem, ob 9 zbirališče gasilskih društev pred gasilnim domom v St. Vidu in odhod k sv. maši, ki bo ob pol 10, nato spreved po vasi in slavnostno zborovanje. Ob 3 popoldne velika gasilska vaja Savske gasilke župe in nato ljudska veselica z najrazličnejšim sporedom pred in v ljudskem domu v St. Vidu. — Posetite našo prireditelj tudi zato, da po svojih močeh pripomorete gasilnemu društvu do motorne brizgalne.

BUTANJEVA PRI ST. JOŠTU.

Vsem častilcem sv. Ane se naznanja, da se cerkveno žegnanje v Butanjevi letos ne vrši v nedeljo po sv. Ani, ampak teden kasneje, to je 5. avgusta. Žegnanje je preloženo radi otvoritve orl. in društv. doma, ki se vrši dne 29. julija v St. Joštu.

ST. JOŠT NAD VRHNIKO.

Dne 29. julija t. l. se vrši v St. Joštu otvoritev orlovskega in društvenega doma. Ob 9 zjutraj pozdrav bratskih odsekov in gostov pred župno cerkvijo. Ob pol 10 blagoslov Doma, ob 10 sv. maša v župni cerkvi. Po sv. maši tabor. Popoldne ob pol 3 pete litanije v župni cerkvi, po litanijah telovadni nastop. Nato prosta zabava, srečolov itd. Pri celi prireditvi sodeluje godbeno društvo iz Vrhnike. Prihitite ta dan v obilnem številu v St. Jošt.

JEVNICA.

Ob priliki otvoritve novega železniškega postajališča v Jevnici 5. avgusta bo pripeljal in obstal prvi vlak iz Ljubljane ob pol 3 popoldne. Ta vlak bo znatno ojačen ter okrašen z venci in zastavicami. Poleg predstavnikov železniške direkcije in drugih oblasti, se obeta zelo številni udeležba občinstva.

Slavko Savinšek:

V goliških plazovih

Povest z gorenjskih planin

»Zakaj?«
»I, ker te orožniki iščejo.«
»Saj so me preje tudi, pa ni nikoli šla.«
»Ali zdaj je kaj družega?«
»Kako to?«
»Sam veš!«
»Kaj naj vem?«
»Kako je bilo s financarjem?«
»S katerim financarjem? Z Ivanom?«
»Ne! Z onim drugim, ki je bil ž njim!«
»Ki ga je Tilen ubil?«
»Ti si ga! vrže Janez v Matevža.«
»Jaz? Kdo to pravi?«
»Financar Ivan trdi, da je tebe videl, ko si ga!«
»Jaz? Tako pravi? Bog mi je priča, da ga nisem!«
»A oni trdi, da si ga ti!«
»Se snoči mi je dejal Tilen, ko se je poslovil, da ga poče vest, ker je prehudo udaril.«
»Saj smo vsi mislili, da bo tako. Ali financar trdi svoje, pristavijo mati.«
»Da bi tebe uničil in Cilko dobil, se posveti Janezu.«
»Jezus, tedaj je Cilka šla v Golico! Slišal sem njen glas! Ravno pod plazom! O, ni bila domišljija, resnica je bila Janez brž luč in teci!«

»Kam?«

Matevž nakratko pove, ne pove, izbruhne iz sebe, kar se mu je dogodilo na poti in kako je slišal,

da ga je poklicala Cilka, pa ni mogel verjeti v resničnost glasu.

»O Cilka je bila, Cilka!« plane Janez in steče po leščerbo.

»Marija, ti se nas usmili! Mrtva je Cilka, mrtva! Plaz jo je zasul, ubil jo je!« ihtijo mati.

»Janez, lopate, kje so?« kriči Matevž in steče ven za hlapcem. Ta že prihti s prižgano leščerbo, izruje iz vozarnice dve lopati in oba se spustita v tek po kolovozu mimo Lipovška in ob Jesenici navzgor mimo Blekarja in zavijeta za Šinkovcem v breg. Spotoma se Janez domisli Šinkovčevega Matije, skoči nazaj, udari na okno kamre in ga pokliče.

Matija prihti na vrata:

»Kaj pa je?«

»Pojdi pomagat, Matija, Cilko je v Golici plaz zasul!«

»Ježeš!« se oglasi za Matijo Liza in brž steče poklicat še Janeza. Matija se napravi, ž njim brat Janez in vsi trije teko z lopatami v breg za Matevžem, ki ga dohite že ob plazu. Zgnetena snežena masa leži kakor počivajoča zver in pokriva vso gornjo dolino Jesenice ter sega daleč gori v strm.

Matevž stoji nepremično in posluša. Od nekd ihti zamolklo ječanje. Vsi gredo za glasom. Prav v desnem kotu gori ob gmajni in robu neke pod snegom ihti ječanje. Brž so vsi štirje z lopatami blizu in prično hlastno odmetavati sneg.

»Previdno!« svari Matija, »da ne ranimo z lopato!«

Zdaj se v snegu nekaj zatemni. Matevž plane prvi in prime. Moška roka je. Hitro vsi trije spuste lopate in zgrabijo z rokami. Financar je. Janez posveti z leščerbo.

»Jezus, Jezus,« zdihuje podsuti, »pomagajte!«

83

Razno.

Dve iznajdbi. Nedavno je tovarna vrgla na evropski trg žepni dežnik. Gre namreč za majhen mehazem, ki ga lahko vtaknemo v žep. V par minutah imamo nastavljen dežnik. — Druga duhovita iznajdba je palica, iz čije se stalnih delov napravimo malo mizico. To je navadna, ne predevela palica, ki se da prav lepo nositi na sprehodu.

Zvečini gumi. Po vsem svetu zvečijo dandanes ameriški »gumi, dočim so si pred vojno s tem zvečenjem samo v Ameriki krajšali čas. Od leta 1914 se je pa uvoz te slaščice v Evropo od leta do leta zviševal. In tako se je od 200 tisoč dolarjev dvignil na več nego 1,500.000 dolarjev letno.

Pravi junaki. Hej, nas borecvi! Za kaj? Za človeštvo? Če športnik »zabije« v nedeljo popoldne kak »gol« so že v ponedeljek vsi časopisi polni njegovih fotografij. Če je kobilica zmagala pri pomladanskem »derbyu« (tekmi), že nosijo dame ovratnice s sliko te kobile. Take sorte so junaški ideali današnje dobe. — Kdo se

NOVO MESTO.

Največja orlovska prireditev bo v Novem mestu dne 5. avgusta t. l. ob slovesni blagoslovitvi orlovskih praporov novomeškega in šmihelskega odseka. Opozarjamo na ta dan vse dolenske in belokranjske odseke in kroške s prošnjo, da se v čim večjem številu udeležijo prireditve. Polovična vožnja na vseh progah Dolenski je dovoljena. Prireditve bo celodnevna. Natančnejši spored še objavimo.

MORAVCE.

Dolgo smo že moravški Orli in Orlice gojili vročo željo, da bi korakali pod svojim praporom ter smo zbirali v to svrhu denar. Sedaj nam je ta želja izpolnjena, prapor je dogotovljen, ponosno bomo odslej korakali za njim. V Sloveniji je to prvi prapor, ki je narejen po novem načrtu. V nedeljo 22. t. m. bo blagoslovljen. Vršila se bo celodnevna prireditev: dopoldne bo blagoslovitev, popoldne pa telovadba z veliko ljudsko veselico. Sodelovalo bo več sosednjih odsekov. Svirala bo logaška godba. Pridite prijatelji orlovstva od blizu in daleč! Na svidenje! Bog živi!

KONJICE.

Podružnica Kmetijske družbe za Slovenijo v Konjicah priredi na svojem lastnem posestvu v Konjicah dne 29., 30. in 31. julija 1928 za vse zanimance tukajšnjega okraja praktičen sadjarski tečaj o cepljenju sadnega drevja na suho in zeleno (okulacijo na speče oko), vzgajanju drevesnice, o oskrbovanju odraslega sadnega drevja v letnem času, in o zatiranju drevesnih škodljivcev, kakor tudi tozadnevni teoretični predavanja. Ker je to prvi tozadnevni tečaj po vojni, se nadejamo obilne udeležbe.

MULJAVA.

Dvoje znamenitosti imamo na Muljavi: staro zgodovinsko »podružno« cerkev Marijinega vnebovzeta s še bolj znamenitim velikim altarjem, in rojstni dom pisatelja Josipa Jurčiča. Altar, ki se ravnokar popravljiva, ima zadaj na deski napis: »Ta altar sta Jakob Moenhardt in tovariš Anton Pzherndnič iz Višnje gore leta 1674. slikala, kipe je pa naredil Plumenberg iz Ljubljane istega leta.« Torej je sedaj altar star 254 let. Malo je cerkvice, ki bi imele tako zgodovinski altar, kakor je na Muljavi. Zanimiv je pogled na razdrti altar. Nad tisoč

koscev je razloženih po vsej cerkvi. Samo angelov smo našli okrog 130. Pa tudi cerkev sama je zgodovinsko zanimiva. Saj je ravno naš rojak, pisatelj Jurčič jo ovekovečil z zgodbi »Turki na Muljavi«. Še sedaj so sledovi Turkov: ožgano tramovje v zvoniku. — Delo pri popravilu altarja vodi mojster g. Kenda iz Celja in bo trajalo do tri mesece. Nekaj krasnega bo, kadar bo gotovo. Polkrog, tik pod obokom je že izdelan. Seveda bo pa to stalo mnogo denarja. — Za popravo in ohranitev Jurčičevega doma so tudi že v teku predpriprave. Material bo po možnosti pripravil Jurčičev nečak Franc s pomočjo vaščanov; manjka pa denarnih sredstev. K temu pa bodo prispevali gotovo zavedni Slovenci, ki znajo ceniti kulturno in narodno delo ljudskega pisatelja Jurčiča.

RETECE.

Glavno delo svobodomiselnega časopisa je to, da krade čast. Zlasti na duhovnike se spravi kadar more. »Slovenski Narod« je te dni napadel brez vsakega vzroka in povoda župnika Meršola iz Reteča na Gorenjskem. Tam je neka starka, ki je malo čudaška in nima strehe. Župan te občine ni naš somišljenik, ampak je nasproten. Toda liberalni list se ne spravi nad župana, ampak nad župnika. Vrhutega niti domačinka ni. Z debelimi črkami piše: Kje je domači župnik, da dokaže z dejanjem ljubezen do bližnjega? Potem pravi dobesečno: »Toda gospod pozna očitvidno Kristusov nauk o ljubezni do bližnjega samo na jeziku. Tu bi bilo župnikovo delovanje umestno, toda njegovo srce ne pozna krščanskega usmiljenja.« Potem pa spravlja vse to v zvezo z dr. Korošcem. — Ni treba še poudarjati, da je vse to samo zlobno obrekovanje, toda tisoč bero in nekaj ostane. Tisti kraji, ki g. Meršola poznajo bodo znali ceniti vrednost pisave liberalnih listov, toda koliko jih je, ki verujejo na svojo škodo in nesrečo. Iz tega zgleda pa je tudi razvidno, kako grda so vsa obrekovanja proti naši stranki.

RIBNICA.

Ribniški Orel priredi v nedeljo 22. t. m. v Brežah popoldansko »tekovno« prireditev. Ob 2 popoldne so skupne litanije pri Sv. Križu, po litanijah ob 8 pa nastopi ribniški orlovski odsek na prijaznem Šimanovem vrtu v Brežah. Po nastopu je prosta zabava prav tam.

Kurje oči

odstranite brez bolečin in nevarnosti z

BURGIT

Crez 20 let po zdravniškima preporočanju in v porabi. Bургит-kopelj za noge odstrani potenje in zganje nog.

BURGIT G. M. B. H., FRIEDLASSING.

Generalni zastopnik: IVAN SVETEC, Novo-mesto, Slovenija

OSILNICA OB KULPI.

Pri nas so 29. julija občinske volitve. Gre za to, da tudi naša občina gre z drugim narodom ne pa sama zase. Koliko smo radi tega oškodovani v zadnjih letih, ker so vodili našo občino ljudje, ki so proti slovenski ljudski stranki, katere danes vodi našo deželo. Kako smo bili oškodovani po takem nesmiselnem gospodarstvu. Sedaj je treba izpremeniti. Vsi na volišče! Vsi na delo, da tudi v Osilnici nastopi boljša doba. Vsi volimo z SLS.

PREŽGANJE PRI LITJI.

V nedeljo, dne 15. julija smo imeli po litanijah v Društvenem domu predavanje o treznosti. Govoril je odposlanec »Svete Vojske« g. Miroslav Siegl, domači g. župnik J. Štupica in župan g. Jos. Gale. Čudno smo se čudili, ko smo slišali koliko težkih milijonov krvavo prisluženega denarja gre vsako leto po grlu. Zdej vemo odkod toliko revščine, razrvanosti in moralne propalosti. Udeležba je bila še precej številna klub temu, da je mnoge bolj mikal gostilna in muzika. Imeli smo namreč farno žegnanje. Pri tej priliki se je ustanovila družba »Treznost«. — Veliko neprilik in strahu nam povzroča nesrečni Anton Ilovcar, ki je pobegnil iz umobolnice, kamor ga je spravilo žganje. Zakaj se mčja ne odvede nazaj tja, kamor spada? — Na smrtno obletnico pokojnega g. župnika Martina Jarc-a, dne 28. junija, je bil blagoslovljen na pokopališču spomenik, ki so mu ga postavili hvaležni farani. — Dežja nam manjka. Nastopila je občutna suša, nekaj studencev je že usahnilo. Na god Karmelske M. B. smo imeli prošnjo procesijo za dež

pa spomni tistih pravih junakov, ki gredo v smrt iz ljubezni do bližnjega? Zmislmo se le, da oskrbuje katoliška Cerkev v Indiji 10 zavodov za go-bave, v Afriki 32, v Oceaniji 6, v Kini 5, v Sudo-Kini 3, v Ameriki 8, na Japonskem 3 itd. Vsako leto se žrtvuje za nesrečne gobavce na stolice katoliških redovnikov in redovnic! Zdej sodite, kje so pravi junaki!

Slak je zelo nadležen plevel, koder se močno razširi. Ne z oranjem, ne s pletvijo ga ni moč ukrotiti. Najbolje se obnese tole sredstvo: Kjer se je slak močno razpasel, tam posej večno deteljo. Pusti jo rasti 3 ali 4 leta, potem preorji in sej pšenico. Tako bo njiva rešena sitnega plevela.

Ce se otroci igrajo rablje V Schönaiche pri Berlinu so nedavno dečki za šalo vprizorili sodno raz-pravo, pri čemer je igral obtoženca 14 letni sin učitelja Thomasa. Razsodba se je glasila na smrt na vešalih in se je imela takoj izvršiti. — Obsojenec je moral stopiti na desko, ki je bila položena čez neki čeber. Deček, ki je igral rablja, je pritrdil bruno na vrh, napravil na drugem koncu zanjko in jo vrgel obsojencu na vrat. Le-ta

»Stanko je, Ivanov tovariš,« izdavi Janez. Vsi se sklonijo nadenj. Obraz ima ves odrgnjen, da ga skoro ni spoznati.

»Boli, boli,« zdihuje ranjeni.

»Kje?« vpraša Matija.

»Nogi, nogi in roka,« stoka financar.

Z muko ga izvlečejo izpod snega. Ranjeni škrip-lje z zobmi od bolečine. Zlomljeni ima nogi in roko. Polože ga na suknjiče, ki so jih slekli vsi štirje, in ga pokrijejo.

»Ivan!« zdajci zašepeta Stanko. V tem se mu stemni pred očmi in omahne v nezavest.

Janez in Matevž se spogledata. V obeh je ena in ista misel: Najhujši sovražnik! Ali naj ga reš-jejo?

Zmaga človek v obeh. In misel na Cilko in Tončka. Tudi ta dva morata biti pod snegom.

Kopljejo dalje v bližini in kmalu zadenejo ob nekaj trdega. Puška je, ki jo izvlečejo izpod snega. Hlastno rijejo dalje v sneg, da jim curkoma lije pot po obrazu. Res kmalu zadenejo ob drugega stražnika.

Če ne bi vedeli po Stankovem klicu, da je Ivan, ga ne bi mogli spoznati. Obraz je ves ena sama rana, na glavi ni las, plaz je posnel nesrečnežu vso kožo. Tudi ves gornji život je odrgnjen do krvi, obleka v cunjah visi od ponesrečenca. Nezavesten je, kakor mrtev. Matija se skloni knjemu in posluša.

»Še diha malo. Hitro po vodo!«

Janez, Matijev brat, skoči k Jesenici in s klubom zajame vode. Narahlo moči Matija smrtno poškodovanemu obraz, ranjeni stoče pri tem in se vzbuja k zavesti. Toda brž se mu zopet poslabša, in spet leži nezavesten.

»Janez, steci knam in k Blekarju, naj prineso dvojne gare, da prenesemo ta dva v vas. Liza naj gre

»Še diha malo. Hitro po vodo!«

k podružnici v Trebeljevo. — Nekaj izrednega za trebeljevske občine, ki je znana po najboljših češnjah in kostanju je to, da letos nimamo nič češenj, kostanj pa je baš v najlepšem cvetju. Da bi vsaj ta bogato obrodil!

VELIKE LAŠČE.

Kdo jih ne pozna? Saj je tekla tukaj zibelka Primožu Trubarju, Francetu Levstiku in Josipu Stritarju, možem, ki so ponesli slavo slovenskega naroda daleč preko mej domovine. Kdo ne ve tega, da je velikaški okraj najlepši od Ljubljane in daleč preko Kočevja, da je pravi biser Dolenjske, okrašen z električno razsvetljavo in preskrbljen z dobro pitno vodo. Ne samo, da imamo železniško postajo, sodnijo, davčni in druge urade, izvrstnega zdravnika, imamo tudi krasno župno cerkev, ki kraljuje nad trgov in spričuje, da tu biva veren, miren kulturni rod, ki je vreden naslednik svojih slavnih prednikov.

Ni pa tako znano, da vlada nad Laščami in okolico krasen, zdrav planinski zrak, ki ni okužen s tovarniškim dimom, obkrožajo ga krasni smrekovi in bukovci gozdi; posledica vsega tega je, da ima naša župnija 40 ljudi starih nad 80 let, ki se v večini preživljajo od dela svojih rok in uživajo veliko spoštovanje svojih mlajših župljanov, kateri so jim v znak hvaležnosti dne 24. junija priredili »Slavje starčkov«. Krstna nedelja je bila zelo pomembna za našo župnijo. Zjutraj so prvokrat pristopili k mizi Gospodovi naši najmlajši, ki so oči v življenje komaj odprli, da počaste svojega Stvarnika. K popoldanski službi božji pa so se zbrali naši najstarejši, 36 po številu, ob veliki udeležbi drugih faranov, velikolaškega in lužarskega občinskega odbora z gg. županoma Iv. Hočevarjem in Fr. Andoljškom, da na večer svojega življenja počaste svojega Odršenika v presveti Evharistiji. — G. svetnik, župnik Ramovž, jim je v svojem cerkvenem govoru lepo razložil 4. božjo zapoved z ozirom na starost; po petih litanijah smo zapeli »Te Deum« za vse milosti, ki so jih prejeli v župni cerkvi, ker mnogo starčkov že dokaj let ni bilo v župni cerkvi, verjetno, da je marsikateri izmed njih poslednjič molil pred tabernakeljem.

Po službi božji pa smo naše starčke v skupni starosti 3053 let slikali, v družbi gg. svetnika Ramovša in obeh županov. Nato se je slavje nadalje-

valo v dvorani »Zadružnega doma«. Naša vrla pesnica, č. m. Elizabeta, nam je za to priliko spesnila prelepo deklamacijo »Starčkove«, za kar se ji tem potom v imenu starčkov lepo zahvaljujemo. Na to jih je g. profesor Iv. Polželnik v imenu mlajših faranov pozdravil, pevci in igralci pa so poskrbeli za zabavo in po sklepi točki s pogostitvijo starčkov v splošno zadovoljnost zaključili posnemanja vredno prireditve.

POLICE PRI NAKLEM.

Rodbina Golobova se ob priliki smrti sina, brata in nečaka ljubljenelega Tonija najlepše zahvaljuje gg. duhovnikom za tolažbo in spremstvo pri pogrebu, zastopniku kranjskega orlovskega okrožja, kakor tudi g. šol. upravitelju za ganljiva govora, istotako orlovskim odsekom iz Naklega, Kranja, Predoselj in Smartra ter gasilskemu, sadjarskemu in prosvetnemu društvu in sploh vsem, ki so dragoga pokojnika spremili na zadnji poti. Prav srčna hvala tudi za krasne vence in šopke.

kdo bo še vedel, katera je z gosposke hiše, katera pa z bajte ali kajže...?

Sijajno, kaj! Ampak tako je pač!

Radovan Hraštov:

Ljubljanski sprehodi.

16. Nageljai, nageljni...!

»Dečvo« menim!

Takole je s to stvarjo, veste: tamle pred časom so dvignili reklamo, silno reklamo, pa so rekli: tole nošo vam damo, slovenska dekleta in žene, ve meščanke in ve podeželske — pa jo nosite! Sprejmite jo v imenu slovenstva in že zato, da podpirate smotre, ki jih poleg lepote same uvedba te noše, te pristne domače narodne noše, ona prav zares ima. Prav! Ze zato, da tujih ljudi podpirali ne bomo, da ne bomo šli venomer v korak s tisto modo, ki jo tam v Parizu hočejo in silijo v svet — že zato torej... Prav! Do sem je stvar gospodarska. Potlej je še narodna, sem dejal, se pravi, oni so dejali! — no, pa zato tembolj: nosite »dečvo«! Prav! Nazadnje je tudi lepa in je poceni, tale »dečva«, pa naj ne bo zavedne Slovenke, ki bi jo nositi ne hotela in ne mogla. Prav!

Toda —!?

Romam po svetu, po naših vaseh, po naših domovih, pa vam povem: tam vidiš nageljnove resnike, v Ljubljani sami jih ni kaj! Menim tako: z ozirom na toliko in toliko število, ki je tu, pa je tudi tam! Pa bi bilo silno lepo, ko bi kar vidno vzcvetela Ljubljana in bi šla na ulico vsa pisana v nageljnih rdečih in modrih in višnjevih in zelenih in bi tako dala pobudo in korajžo in znak: naprej! Ko jih pogledaš in srečuješ poedine, saj je nanje čeden pogled, o pa kako! Kar vesel si, da bi jim slavo pel, slovenskim dekletom, ki v nji gredo, pa še posebej onim, ki so jo preskrbele. Bi! Pa zakaj jih tedaj ni več?

Vprašate? Nič nikar! Zakaj — odgovor ni prav nič vesel in zadovoljiv, kolikor je tudi resničen. Z mojega gledanja se glasi: če se bodo podeželske tako nosile, nak, me gosposke pa ne! Potem pa razlike več ne bo! Če bomo namreč vse enake —

• • •

Naj potlej še na eno razliko pokažem, ki jo je pri »dečvi« opaziti moč: Podeželske jo zvečine res nosijo tako, kot je zamišljena in narejena in je prav: dostojno, skromno, res pristno slovensko — v Ljubljani pa že kar ne tako. Tu se že najde katera, ki misli, da mora kvariti pristnost in dostojno obliko katerekoli stvari in tudi te; ki se sprehaja in kaže po ulici v odvratni podobi, ki ženskega dostojanstva vredna ni... in tako in tako.

Vse to je posebne vrste vnema in ima ta vnema še to lastnost, da se prijemlje tistega bolj, kdor je bolj in najbolj »izobražen« in »inteligenten«!

Pika.

Naši viničarji.

Tekom desetletij je nastal pri nas popolnoma nov stan — viničarski. Pred vojno niso stopali v ospredje. Vzrok temu so bile politične razmere. Njihovi gospodarji, po večini Nemci, niso dovolili svobodnega gibanja. Celo v njihov jezik so posegli. Kdor ni bil doma v nemščini, ni mogel postati viničar. Pa tudi od sloven-

ljudi iskat in Lipovšku naj pove kdo, da postelje pripravijo. Lipovškov fant naj teče na Fužino po zdravnikale!

Janez že teče, Matija si dá opravlka z ranjencema. Matevž in Janez rijeta dalje po snegu; Matevž ko divji zajema z lopato, prisluškuje, pa zopet hiti. V srcu mu grebe bolečina bolj ko lopata v sneg in divje joče v njem: Cilka, Cilka!

Prav tako Janezu. Že ima povsem mrtvi roki od neprestanega hlastnega odmetavanja. Pridruži se jima še Matija, ki si ne ve pri ranjenih dveh pomoči, in vsi trije nemo grebejo in odmetavajo, da jim lije pot curkoma in prisluhne.

»Tihole« veli ostalima dvema.

Vsi trije poslušajo. Zdi se vsem, da visoko gori proti gmajni nekdo joče. Matevž vrže lopato od sebe in skoči par korakov više gori. Zopet posluša. Za njim pritečeta Janez in Matija.

»Je, glas je!« potrdi Matija in se zažene v breg.

»Ni Cilka!« dostavi Matevž, ki je že za njim.

»Morda je Tonček,« zajeclja Janez.

Vnovič poslušajo. Zdaj slišijo razločno slaboten jok od gmajne sem. Vsi trije obenem se zažene v smer glasu. Matevž je prvi. Zajema v gladki breg, da mu sape primanjkuje in mu bije srce ko divje.

Dospo na rob gmajne in spet poslušajo. Zdaj je vse tiho. Ne ve ne eden ne drugi, kaj bi. Pa se zopet oglasi jok rahlo, tiho, da ga je komaj razločiti. Više gori na robu.

Hite v smeri joku, Matevž spet prvi. Postoji in posluša.

»Cilka!« se tiho oglasi izpod brine, par korakov nad Matevžem gori.

Matevž plane tja. Pod brino leži na tleh Tonček, šklepeta z zobmi in joče.

»Tonček!« ga strese Matevž za rameni. »Tonček, kje je Cilka?«

»Povej, Tonček, kje je Cilka!«

Matija in Janez prideta bliže. Janez posveti z lučjo fantu v obraz. Zardel in ves od solz otekel obraz se zasveti v luči, oči fantove bulijo, kakor brez uma vanjo. Jok znova posili fanta, mraz ga stresa, da mu zobje šklepetajo in ne more izdavi besede iz sebe.

»Tonček, kje je Cilka?« strese Matevž vnovič fanta.

Hlapčič ga začudeno pogleda, preneha jokati in izdavi iz sebe:

»Gor je šla.«

»Kam?« hlastne Matevž.

»Po Vas!«

»V Golico?«

»Ja, tja na onile rob!« pokaže fant z roko.

Zdaj se posveti Matevžu. Cilka ga je brzkone ugledala, ga hotela s klicem posvariti, potem pa, ko je omahnil in je menila, da je zadet, ga je šla iskat. Bog ve, ali je ni plaz odnesel s seboj?

»Ali je ni plaz, Tonček,« se skloni Matevž k fantu.

»Ni. Šla je gor, ko je bil plaz že mimo. Mene pa je samega pustila.«

»Matija, nesi fanta dol k onima dvema, daj mu vode in počakaj na naju dva. — Janez, pojdi z mano. Ali, še bolje, ti z lučjo po gmajni gori, jaz pa grem na rob in se vrnem po gmajni k tebi. Posveti večkrat proti robu. Če dobiš Cilko, mahaj z lučjo, pazil bom! Dobro glej, išči, išči, morava jo najti!«

V vsako hišo Domoljuba!

se je v igri strašno grdo kremžil in zvijal, pri tem mu je nenadoma zmanjkalo tal ter je zdrsnil iz čebra. Obvisel je v zraku in vrvica se je zadržila. Predno se je ostalim dečkom posrečilo odvezati vrv, je bil Thomas že mrtev.

Ustrelil ga je, ker mu je roko odrezal. Jožef Kamenski, star 20 let, ki je marca meseca ustrelil dr. Geralda Kellyja v Jessupu v Ameriki je bil spoznan krivim umora prvega reda. Zdravnika je ustrelil, ker mu je po neki nesreči pri operaciji odrezal nogo.

Zidje med seboj. Aron Izaku: »Koliko zahtevaš za to blago?« Izak: »En tisoč štiri sto dinarjev.« Aron (premišlja: 1300 Din je dejal, misli je 1200. Če ne bo spustil na 1100, mi bo dal vsaj za 1000, zlasti, če mu ponudim 900. Ker sem njegov stalni odjemalec, mi bo dal 100 Din popusta, kar bi zneslo 700. Če bi se torej zmenila za 600, bi lahko mirne duše pristal na 500. Saj blago ni vredno več kot 400. Še prav zadovoljen bo s 300. Nič več mu ne dam kot 200 Din), in reče glasno: »Tu imaš 100 dinarjev...«

ške strani se ni ničesar storilo za viničarje. Tako so bili viničarji prepuščeni usodi. Zlezli so vase, postali malodušni, svojo zagrizenost so nemalokrat uteževali v pijači. Rastli, množili se, umirali so v zapuščenosti in bedi. Kajti zaslužili so tako malo, da jim je nedostajalo najpotrebnejše hrane in obleke. Njihova bivališča so obstajala in še obstajajo večidel iz ene sobe, v kateri naj najde zatočišče vsa mnogobrojna družina, oče, mati in otroci obojega spola in vsake starosti. Kotišče nenravnosti. Življenje je šlo mimo njih. In vendar štejejo viničarji s svojimi družinami vred 40.000 duš.

Po vojni se je položaj izpremenil. Prevrat, nove razmere, vse to je vplivalo na viničarja. Viničar se je pričel zavedati svojega človeškega dostojanstva. Čutil je, da je zemlji, katero obdeluje on, katero so obdelovali njegovi predniki, vtisnjen pečat njegove osebnosti, da je pljena in negovana od njegovega dela. Pripoznavajoč gospodarju, kar je njegovega, je zahteval tudi zase pošteno plačo in položaj za svoje pošteno delo.

Toda kako to doseči? V Evropi velja: Pomagaj si sam, drugi ne bodo. Torej organizacija. Viničar je začel iz svoje beračije graditi sebi viničarsko zvezo. Bog ga je blagoslovil. Prišel je rasti, se dvigati in danes je viničarska organizacija že velika in močna. Kmalu bo dosegla število 2000. Zadnji občni zbor v Ljutomeru je pokazal, da v tej organizaciji tudi vlada duh vzajemnosti.

V letu 1927. se je ustanovilo na novo 5 skupin. Nekatere skupine so naravnost vzorne. Tako ima skupina Hum neorganiziranih le še 7 tovarišev.

Računski zaključek izkazuje dohodkov 33.598 Din 55 par, izdatkov pa 32.491 Din 37 par. Podporni fond je prejel na dohodkih 23.774 Din 51 par, izdal pa je okrog 19.000 Din. Celokupni denarni promet je znašal 66.594 Din 95 par, za 100 odstotkov več kakor leta 1926.

Dobredejni vpliv organizacije je velik. Članstvo se vadi discipline, opozarja se na potrebo izobrazbe, organizacija je odprla odprt boj proti raznim razvadam med viničarji samimi. Organizacija je pokazala, da so ležali v viničarjih zakopani veliki naravni talenti in značaji. Tajnik Peter Rozman vzbuja kot oblast, poslanec splošno spoštovanje, med viničarji pa se udeležuje kot izredna agitatorska sila, ki ima izvor v njegovih izrednih duševnih sposobnostih.

Prihodnja oblastna skupščina mariborske oblasti bo sprejela nov viničarski red. Tudi to je uspeh organizacije, ki se je leta pripravljala, se borila, končno pa le prodrla. — Še enega svojstva ne moremo prezreti. Viničar se ne seli, ne zapušča svoje grude. Zaradi tega bo postajal vedno važnejši činitelj v javnosti. To se mora upoštevati. Viničarski red gotovo ne vsebuje pretiranih zahtev. Treba bo urediti sčasoma še polno drugih zadev, predvsem vprašanje socialnega zavarovanja.

Jogurt.

Na Bolgarskem ljudje razmeroma večjo starost dočakajo nego drugod po Evropi. Zdravniki pravijo, da zato, ker uživajo Bolgari jogurt.

Pred kakimi 20 leti, ko so bili kulturni stiki med Nemci in Bolgari živahni, so Nemci iz Bolgarije raznesli slavo jogurta po svetu in dandanes ga povsod pripravljajo, četudi ne tako splošno kakor v njegovi prvi domovini.

Kaj je jogurt? Mleko na poseben način okisano. Pesem o ribniški ohceti našteva 7 vrst mlečnih jedi: sladko mleko, topljeno mleko, kislo mleko, pinjeno mleko itd., o jogurtu pa ne govori.

Kakor se po drogerijah kupi sirišče za sirjenje, kupi se lahko tudi kvas, ki napravi jogurt. Bolgarski kmet seveda ne hodi tega v prodajalno kupovat, ampak vse sam naredi. Tudi pri nas bi bilo dobro to znati. Zdravniki zelo hvalijo jogurt, da je okusen, lahko prebaven ter zdravilen za šibke, na želodcu ali čreveh bolne, tudi za jetične ljudi.

Kako se napravi? Sladko mleko zavri, potem ga pa hitro ohladi. Ko je hladno, deni vanj nekoliko svežega kislega mleka. To premešaj in pusti na hladnem kraju. Tekom 12 ur se to skvasi in jogurt je gotov. Za prihodnjo napravo se nekaj tega jogurta shrani kot kvas. Kvas se mora hraniti v čisti pokriti posodi na hladu.

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje prideleke ali iščejo poslovo oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Bukova in hrastova

drva ponudite z navodno ceno družbi »Ilirija«, Ljubljana, Vilharjeva cesta.

Prodajam

priljubljen nov gasilski voz s 14 sedeži - Ravnotam lepega psa, volčje pasme, dober varuh, 2 leti star. Ugodni pogoji. - Josip Dornig, posestnik. Tržič 197.

Hišna

ki zna nekaj kuhati, se išče k družini brez otrok v industrijskem kraju - (ravnatelj rudnika). - Mesto je stalno. Reflektira se le na dobro moč z letnimi spricavali. Plača 400 Din. Ponudbe na upravo »Domoljuba« pod št. 6415.

Vajenca sprejme Janez Fajtar, kolar, Železniki.

Kreditno društvo Kranjske hranilnice

v Ljubljani, Knafljeva ulica št. 9.

Ustanovljeno leta 1873.

daje trgovcem in obrtnikom kredite po najkulantnejših pogojih.

Telefon št. 2420.

Račun pri čekovnem uradu v Ljubljani št. 10.680.

On: »Povejte mi prosim, koliko pa ste stari?«

Ona (nekoliko boječe): »Osemnajst.«

On: »Krat koliko?«

*

»Da, če bi tile tigri znali govoriti...«

Uslužbenec: »Potem bi rekli: motite se gospa, mi smo leopardi.«

Meh za smeh.

Vožnja z vlakom je bila dolga. Končno so privozili do postaje, kjer je bila restavracija. Zelo žejen potnik stopi iz vagona ter pravi sprevodniku: »Ali imam čas, da grem na pivo, zelo sem žejen. Pa vendar ne bo vlak odvozil ter me pustil tu?«

Sprevodnik je nekoliko pomislil, nato pa rekel poln upanja: »Najbolj gotovo bo, ako grem kar z vami.«

*

»Ko me je Tone vprašal za roko, se je vedel kot riba zunaj vode.« »I seveda se je, ko si ga pa ujela.«

*

Skopušen škot je sedel v gostilni, v kateri je igrala godba. Čez dalj časa je prišel eden godcev s krožnikom v roki tudi do škota. »Ne, moj dragi, ne dam nič, nisem poslušal.«

*

Bile so volitve in kandidata dva, republikanski in demokrati. Vedelo se je, da bo izid precej enak za obe strani. Zato je demokrat, ki je ravno oddal svoj glas, rekel napram tovarišu: »Jaz bi še enkrat šel volit, če bi vedel, da me komisija ne bi spoznala.« »Umij se, pa te ne bodo poznali,« zakliče republikanec, ki je pogovor slišal.

*

»Pomislil Peter, v oni hrast, pod katerim sem ti pred 25 leti rekla, da te vzamem, je strela udarila.«

»Prav mu je.«

*

Nekega moža so pri sprejemanju v bolnišnici vprašali: »Kaj ste?« Odgovor: »Obrtnik.« »Samostojen?« »Ne, oženjen.«

*

Postopač: »Glavna stvar je, da ima človek zdrave noge. Potem gre lahko vsakemu delu s poti.«

Uspešno zdravljenje golše.

Med najvažnejšimi odkritji je zdravljenje golše in debelih vratov s jodovo zdravilno soljo. Sloviti dunajski učenjak vseučilišni profesor Dr. vit. Wagner pl. laureat in mnogi drugi zdravniki akilejejo se na tozdravilo izkušnje in poročajo o neštevilnih ozdravljenjih; v čevli so na primer v golšami oboleni ljudi celih krajev oprostil te mrdloge. Gre tu za povsaj neškodljivo zelo učinkovito zdravljenje s pitjem, ki prav posebno izbornost vpliva tudi na splošni počutek. Naše zdravilne soli so že tisoče ozdravile golše in debele vrste. Zahtevajte naša poročila o zdravljenju in vprašaj, kateri bo zelo rad pritril vaš zdravnik. Osnovni smo razpoložljivi v vseh državah in vam pošljemo

popolnomaastonj
naš popis, ki vas bo zanimal. Doplačila zadošča in takoj vam ga dopošljemo.

August Märzke, Berlin-Wilmersdorf
Bruchsaierstraße 5, Abt. 908

Poravnajte naročnino!

EUGEN V. FELLER
STUBICA DONJA
ELSATRO 10. HRVATSKA

Naipopolnejši
STOEWER
živalni stroji

L. Baraga,
Ljubljana
Seizenburg. ul. 6/1.
Braxpladen pouk.
15 letno jamstvo.

Flobert puške lovske puške, brovninže, samokrese, pištole za strazenje psov, topile, zaloga lovskih in ribiških potrebščin ter umetnihi ogenj. **F. K. KAISER**, puškar, Ljubljana, Selenburgova ulica štey. 6.

Pri „Češniku“
Ljubljana - Lingarjeva, Stritarjeva ul.

**Najlepši in najboljši nakup blaga
za ženske in moške obleke. Naj-
večja izbira svilnatih rut in šerp.**

Oglejte si zalogo!

Torkar: »Ne, posebno tu zadaj ne, kaj
venomer vrata odpirajo.«

ŽIMA najboljša in najcenejša pri
M. Masterl
tovarna žime
Stražišče pri Kranju.

Do vedaj najcenejša tv.ška v državi!
Skladišče: **MEINELA HEROLD**
Tovarna glasbil, gramofonov in harmonik.
R. LORGER, MARIBOR št. 107A.
Violine od Din 35.-, ročne harmonike od Din 6-
tamburice od Din 98.-, gramofoni od Din 30.-
Zahtevajte naš veliki katalog, katerega vam pošljemo brezplačno.

Zadružna gospodarska banka d. d.

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10 Brzjav.: Gospobanka.

Kapital in rezerve skupno nad Din 16,000.000.-, vloge nad Din 300.000.000.-

Izvršuje vse vrste bančnih poslov pod najugodnejšimi pogoji. Prodaja obveznic 7%, drž. invest. posojila ter 2 1/2 % vojne odškodnine in vseh vrst vrednostnih papirjev tudi na obroke pod zelo ugodnimi pogoji.

Glavno in največje zastopstvo v Sloveniji za prodajo **srečk Državne razredne loterije.**

Za Jugoslovanstvo iskreno: Karel Čelakovský